



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 876

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 decembrie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 492 din 25 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-5	2.376/1.622. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget privind modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 64/39/2014 privind aprobarea nivelului maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pentru anul 2014, pe județe și municipiul București	12-13
Decizia nr. 493 din 25 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	5-9	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.120. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Normelor metodologice specifice privind organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv propriu în Ministerul Apărării Naționale	9	139. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	14-15
M.124. — Ordin al ministrului apărării naționale privind echiparea grefierilor civili de la instanțele militare	10	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
M.125. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea art. 8 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Clubului Sportiv al Armatei „Steaua”, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.115/2013	11	1.761. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății B&M BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 492

din 25 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Adrian Șulcu în Dosarul nr. 15.623/236/2013 al Judecătoria Giurgiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 322D/2014.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 324D/2014, nr. 333D/2014, nr. 339D/2014, nr. 416D/2014, nr. 436D/2014, nr. 437D/2014, nr. 488D/2014, nr. 489D/2014, nr. 506D/2014 și nr. 578D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Georgiana Marilena Bucur în Dosarul nr. 1.204/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Ionuț Adrian Sterpu în Dosarul nr. 207/236/2014 al Judecătoria Giurgiu, de Alexandru Mihai Costof în Dosarul nr. 2.000/196/2014 al Judecătoria Brăila — Secția penală, de Nicușor Bordea și Ciprian Stanciu în dosarele nr. 542/121/2014 și nr. 785/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția penală, de Silviu Doru Niță în Dosarul nr. 987/232/2014 al Judecătoria Găești, de Cristian Stan, Sorin Gheorghe Drăgan și Tudor Daniel Cocioc în dosarele nr. 8.211/4/2014, nr. 6.708/4/2014 și nr. 5.266/4/2014 ale Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală și de Mihai Radu Pop în Dosarul nr. 979/182/2014 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

4. La apelul nominal răspund personal autorii excepției Cristian Stan, Sorin Gheorghe Drăgan și Tudor Daniel Cocioc, lipsind ceilalți autori ai excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 322D/2014, nr. 324D/2014, nr. 333D/2014, nr. 339D/2014, nr. 416D/2014, nr. 436D/2014, nr. 437D/2014, nr. 488D/2014, nr. 489D/2014, nr. 506D/2014 și nr. 578D/2014 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Autorii excepției prezenți arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 324D/2014, nr. 333D/2014,

nr. 339D/2014, nr. 416D/2014, nr. 436D/2014, nr. 437D/2014, nr. 488D/2014, nr. 489D/2014, nr. 506D/2014 și nr. 578D/2014 la Dosarul nr. 322D/2014, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorilor excepției de neconstituționalitate prezenți, care arată că doresc să beneficieze de aplicarea legii penale mai favorabile.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 365/2014 și nr. 385/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin încheierile din 27 februarie 2014 și 20 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 207/236/2014 și nr. 15.623/236/2013, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Ionuț Adrian Sterpu și Adrian Șulcu cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

12. Prin Sentința penală nr. 316 din 31 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.204/105/2014, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Georgiana Marilena Bucur cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

13. Prin Încheierea din 1 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.000/196/2014, **Judecătoria Brăila — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Alexandru Mihai Costof cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

14. Prin sentințele penale nr. 145/F din 27 februarie 2014 și nr. 218/F din 21 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 542/121/2014 și nr. 785/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Nicușor Bordea și Ciprian Stanciu cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

15. Prin Încheierea din 28 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 987/232/2014, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Silviu Doru Niță cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

16. Prin încheierile din 13 și 20 mai 2014 și 3 aprilie 2014, pronunțate în dosarele nr. 8.211/4/2014, nr. 6.708/4/2014 și nr. 5.266/4/2014, **Judecătoria Sectorului 4 București —**

Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Cristian Stan, Sorin Gheorghe Drăgan și Tudor Daniel Cocioc cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

17. Prin Încheierea din 27 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 979/182/2014, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Mihai Radu Pop cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 încalcă principiile privind aplicarea legii penale mai favorabile, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât nu permit reducerea pedepsei aplicate printr-o hotărâre rămasă definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, dacă respectiva pedeapsă nu depășește maximul special prevăzut de noul Cod penal. Arată că textul de lege criticat îngrădește astfel aplicarea art. 15 din Codul penal din 1969 referitor la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Consideră că orice modificare a instituțiilor cu natură mixtă trebuie să fie însoțită de o repunere în discuție a cauzelor definitiv judecate pentru a asigura tuturor persoanelor condamnate definitiv beneficiul legii penale mai favorabile.

19. **Judecătoria Giurgiu, Tribunalul Prahova — Secția penală, Judecătoria Brăila — Secția penală, Tribunalul Galați — Secția penală, Judecătoria Găești, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală și Tribunalul Maramureș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 este neîntemeiată.

20. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 sunt constituționale.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, având următorul cuprins: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”

25. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitor la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 7 referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 21 referitor la nediscriminare din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012, reținând că autorii acesteia critică încălcarea principiului retroactivității legii penale mai favorabile, identificând simultan, ca lege penală mai favorabilă, atât dispozițiile Codului penal, care a intrat în vigoare la 1 februarie 2014, cât și dispozițiile art. 15 alin. 1 din Codul penal din 1969.

27. Curtea a reținut existența anumitor deosebiri între aplicarea principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și aplicarea aceluiași principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

28. Astfel, Curtea a observat că în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerii definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014).

29. De asemenea, Curtea a observat că numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să depășească maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subsistă în cea de-a doua ipoteză.

30. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate, descris mai sus, și a altor drepturi sau valori constituționale care pot contracara parțial sau complet acest

drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

31. În acest sens, Curtea a observat că principiul respectării autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și în ordinea juridică comunitară și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în *Cauza Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în *Cauza Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

32. De asemenea, Curtea a observat și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a amintit importanța pe care o deține principiul autorității de lucru judecat atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinile juridice naționale (Hotărârea din 29 iunie 2010, pronunțată în *Cauza C 526/08*, paragraful 26). Acest principiu este expresia principiului securității juridice (Hotărârea din 1 iunie 1999, pronunțată în *Cauza C-126/97*, paragraful 46). Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca deciziile judecătorești devenite definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare a acestor căi de atac să nu mai poată fi contestate (Hotărârea din 3 septembrie 2009, pronunțată în *Cauza C 2/08*, paragraful 22).

33. Așa fiind, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și cel al separației puterilor în stat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

34. De altfel, și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014, a statuat că, potrivit noii soluții legislative, consacrate de art. 6 din Codul penal, „singura situație în care autoritatea de lucru judecat a unei pedepse definitiv aplicate mai poate fi înfrântă este aceea în care tratamentul sancționator aplicat excedează limitei maxime prevăzute de legea nouă. Scopul reglementării art. 6 din noul Cod penal este de a oferi suport legal unei pedepse definitive în raport cu noua lege”.

35. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva principiului aplicării retroactive a

legii penale mai favorabile, Curtea a observat că instanța europeană a statuat că articolul 7 paragraful 1 din Convenție garantează nu numai principiul neretroactivității legii penale mai severe, ci și principiul retroactivității legii penale mai favorabile. Acest principiu este încorporat în regula potrivit căreia, în cazul în care există diferențe între legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale ulterioare adoptate înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, instanțele trebuie să aplice legea ale cărei prevederi sunt cele mai favorabile inculpatului (Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în *Cauza Scoppola împotriva Italiei nr. 2*, paragraful 109). Așa fiind, instanța de contencios constituțional a tras concluzia că, în aplicarea legii penale mai favorabile, instanța europeană are în vedere situația în care ulterior comiterii unei infracțiuni, dar înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, o nouă lege prevede impunerea unei pedepse mai blânde, în acest caz autorul infracțiunii trebuind să beneficieze de legea penală mai favorabilă. Astfel, în vreme ce o lege dezincriminatoare ulterioară se aplică autorilor faptelor până la momentul executării complete a pedepselor, o lege penală nouă, care reduce sau atenuază pedepsele aplicabile, li se aplică autorilor actelor până în momentul în care condamnarea lor dobândește autoritatea de lucru judecat.

36. Având în vedere cele reținute, Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu contravin principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile prevăzut de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a observat că autorii excepției deduc neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive.

38. Cu privire la această critică, Curtea a apreciat că analiza în cauză pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat însă că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne astfel în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal actual.

39. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

40. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, prin Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări.

41. Referitor la invocarea prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, prin cele două decizii mai sus menționate, Curtea a constatat că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia se rezumă la a reda textul din Constituție, fără a arăta, în mod concret, în ce constă contrarietatea dintre aceste prevederi constituționale și textul de lege criticat, astfel încât critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât prevederile constituționale invocate nu susțin prin ele însele neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

42. Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea nu poate reține nici criticile formulate cu privire la încălcarea prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, respectiv a prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

45. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

fundamentale și ale art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Totodată, art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală nu are incidență în cauza de față.

43. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

44. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Șulcu și Ionuț Adrian Sterpu în dosarele nr. 15.623/236/2013 și nr. 207/236/2014 ale Judecătoriai Giurgiu, de Georgiana Marilena Bucur în Dosarul nr. 1.204/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Alexandru Mihai Costof în Dosarul nr. 2.000/196/2014 al Judecătoriai Brăila — Secția penală, de Nicușor Bordea și Ciprian Stanciu în dosarele nr. 542/121/2014 și nr. 785/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția penală, de Silviu Doru Niță în Dosarul nr. 987/232/2014 al Judecătoriai Găești, de Cristian Stan, Sorin Gheorghe Drăgan și Tudor Daniel Cocioc în dosarele nr. 8.211/4/2014, nr. 6.708/4/2014 și nr. 5.266/4/2014 ale Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția penală și de Mihai Radu Pop în Dosarul nr. 979/182/2014 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Giurgiu, Tribunalului Prahova — Secția penală, Judecătoriai Brăila — Secția penală, Tribunalului Galați — Secția penală, Judecătoriai Găești, Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția penală și Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 25 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., prin reprezentant convențional Daniel-Tony Stănescu, în Dosarul nr. 683/256/2014 al Judecătoriai Medgidia. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 444D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul în dosarele Curții Constituționale nr. 445D/2014, nr. 450D/2014 și nr. 543D/2014, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. în dosarele nr. 684/256/2014 și nr. 2.123/256/2014 ale Judecătorei Medgidia, precum și în Dosarul nr. 10.708/212/2013 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul în Dosarul Curții Constituționale nr. 458D/2014, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Quatro Grup Distribution” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 15.895/245/2013 al Judecătorei Iași — Secția civilă.

6. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 474D/2014, nr. 521D/2014, nr. 550D/2014, nr. 603D/2014 și nr. 604D/2014, care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.406/302/2013 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 49.319/301/2013 și nr. 42.109/301/2013 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 21.712/302/2013 și nr. 22.652/302/2013 ale Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă.

8. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

9. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

10. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

11. Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 445D/2014, nr. 450D/2014, nr. 458D/2014, nr. 474D/2014, nr. 521D/2014, nr. 543D/2014, nr. 550D/2014, nr. 603D/2014 și nr. 604D/2014 la Dosarul nr. 444D/2014, care a fost primul înregistrat.

12. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 364 din 25 iunie 2014 și nr. 377 din 26 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin Încheierea din 2 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.123/256/2014, încheierile din 8 mai 2014, pronunțate în dosarele nr. 683/256/2014 și nr. 684/256/2014 ale Judecătorei Medgidia, precum și prin Încheierea din 22 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.708/212/2013 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a

fost ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. în cauze având ca obiect pretenții.

14. Prin Încheierea din 1 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 15.895/245/2013 al Judecătorei Iași — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Quatro Grup Distribution” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect „cerere de valoare redusă”.

15. Prin Încheierea din 15 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.406/302/2013 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Încheierea din 8 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 49.319/301/2013, și Încheierea din 20 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 42.109/301/2013 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, precum și prin Încheierile din 12 iunie 2014, pronunțate în dosarele nr. 21.712/302/2013 și nr. 22.652/302/2013 ale Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București în cauze având ca obiect pretenții de valoare redusă.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale întrucât sunt contrare drepturilor și intereselor ambelor părți în proces, deoarece, pe de o parte, reclamantul care promovează acțiunea pentru recuperarea creanței nu are certitudinea recuperării acesteia și a cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru și onorariul curatorului, iar, pe de altă parte, pârâtul debitor care, în situația în care cade în pretenții, este obligat să plătească apărări pentru care nu și-a dat consimțământul și care pot fi contrare intereselor acestuia. Autorii excepției arată că prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă, cu excepția alin. (3), garantează, fără discriminare, dreptul la apărare și la un proces echitabil, atât al reclamantului, cât și al pârâtului, însă, sub pretextul dreptului la un proces echitabil și al interzicerii abuzului de drept, se încalcă accesul liber la justiție și este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți ale părților în litigiu. Apreciază că prin introducerea în noul Cod de procedură civilă și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a prevederilor legale criticate, legiuitorul intervine în favoarea uneia dintre părți — debitorul obligației contractuale, obstrucționând accesul la justiție al celeilalte părți — creditorul, restrângându-i acestuia exercitarea drepturilor rezultând dintr-un raport juridic. Partea care a promovat acțiunea — reclamantul — și are interes în continuarea procesului trebuie să plătească pentru apărarea părții adverse — pârâtul, care, deși legal citat, nu s-a prezentat în instanță, nu a formulat apărări, nici nu a dovedit că are dreptul să beneficieze de un curator numit de instanță și, pe lângă faptul că i-a produs creditorului un prejudiciu, beneficiază de apărările unui avocat plătit din chiar fondurile creditorului. În acest sens este interpretarea generală ce rezultă din prevederile art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căreia avansarea remunerației curatorului se face de cealaltă parte când este în interesul continuării procesului, dar și din practica instanțelor de judecată. Arată că, în situația în care partea interesată citează cealaltă parte prin publicitate, cu rea-credință, își asumă riscul exercitării acțiunii sale, respectiv își asumă riscul de a fi obligată

la plata cheltuielilor de judecată, amenzi și alte sancțiuni prevăzute de lege.

17. Cu privire la legalitatea îndeplinirii procedurii de citare prin publicitate, autorii excepției de neconstituționalitate fac referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia *Nunes Dias împotriva Portugaliei* din 10 aprilie 2003.

18. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că, în definitiv, curatorii speciali numiți de instanță sunt aceia cărora le profită dispozițiile textelor atacate, întrucât ei sunt cei care încasează onorariul pentru activitatea desfășurată, în detrimentul părților în litigiu, care au fost ținute de dispoziții neconstituționale să plătească mult prea mult, fie că au câștigat procesul, fie că l-au pierdut, fie partea interesată a renunțat la continuarea procesului din cauza lipsei de fonduri pentru plata curatorului. În situația în care creditorul obține un titlu executoriu, acesta nu poate fi pus în executare silită, de cele mai multe ori, deoarece fie că debitorii nu și-au declarat noul domiciliu/sediul social, deși aveau obligația legală în acest sens, fie a intervenit starea de insolvabilitate/radierea/decesul acestora.

19. În ceea ce privește dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că acesta este încălcat prin tergiversarea procesului de către curatorul special al cărui interes este în primul rând justificarea unui onorariu mai mare. Această tergiversare este în defavoarea creditorului în situația obținerii unui titlu executoriu, întrucât, în timpul procesului și până la punerea în executare silită, poate interveni starea de insolvabilitate și radierea de la Registrul Comerțului a debitorului — persoană juridică, iar în cazul persoanelor fizice poate interveni decesul. Toate aceste consecințe se răsfrâng însă asupra patrimoniului creditorului, care este sancționat pentru că a fost de bună-credință în raportul juridic dedus judecătii.

20. În fine, autorii excepției de neconstituționalitate arată că „neachitarea sumelor provizorii stabilite de instanță ca onorariu pentru curatorii speciali numiți duce la suspendarea acțiunii și, în final, la respingerea acesteia”, împrejurare ce are drept consecință îngrădirea accesului liber la justiție.

21. **Judecătoria Medgidia** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că imposibilitatea aflării domiciliului actual al pârâtului impune citarea acestuia prin publicitate, numirea unui curator special dintre avocații baroului pentru reprezentarea intereselor debitorului, precum și stabilirea unei remunerații provizorii a curatorului. Sarcina achitării acestei remunerații revine celorlalte părți (reclamantului), însă o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.

22. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu îngădesc în niciun fel accesul liber la justiție al reclamantului, deoarece acesta a avut posibilitatea sesizării instanței cu o cerere, în vederea apărării intereselor sale legitime. Procedura citării prin publicitate și a numirii curatorului nu are ca efect tergiversarea soluționării cauzelor în care aceasta este aplicată și nu se poate prezuma faptul că avocații numiți în calitate de curator ar avea un asemenea interes. Prin instituirea acestor măsuri nu este încălcat dreptul la apărare al reclamantului și nici dispozițiile art. 53 din Constituție, întrucât prin instituirea obligației de plată a remunerației curatorului în sarcina reclamantului nu este restrâns în niciun fel dreptul reclamantului de a obține repararea prejudiciului pretins cauzat de către pârât, din moment ce acesta își va recupera sumele de bani avansate, la finalizarea litigiului, cu titlu de cheltuieli de judecată.

23. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest

sens, instanța reține că textele de lege criticate nu aduc atingere intereselor procesuale ale reclamantului, întrucât, pe de o parte, acesta este cel ce a declanșat procesul și are interesul de a se proceda la soluționarea lui și, pe de altă parte, onorariul curatorului special va fi inclus în cuantumul cheltuielilor de judecată care vor fi suportate de către partea care cade în pretenții.

24. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că procedura prevăzută de prevederile legale criticate reprezintă o soluție nouă în contextul citării prin publicitate a unui pârât, iar această opțiune a legiuitorului se impune a fi înțeleasă ca servind unui interes public, și anume cel al garantării și respectării dreptului constituțional la apărare al pârâtului al cărui domiciliu nu este cunoscut și față de care se desfășoară un demers judiciar. Așa fiind, procedura legală criticată nu este de natură să afecteze însăși esența drepturilor reclamantului, protejate de art. 21, 53 și 44 din Constituție.

25. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, instanța consideră că sunt pertinente criticile aduse reglementării privind numirea unui curator în cazul citării prin publicitate a uneia dintre părți și stabilirea unei remunerații a curatorului în sarcina părții adverse, întrucât, la acest moment, în lipsa unor criterii clar definite, cuantumul remunerației curatorului este stabilit de către instanțe în mod aleatoriu. Cu atât mai mult, apare ca fiind disproporționată obligația reclamantului de a achita remunerația unui avocat (curator) care să reprezinte interesele părții adverse, în condițiile în care aceasta din urmă a încălcat obligația legală de a aduce la cunoștința autorităților schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului său. Așa fiind, în opinia instanței, reglementarea unor noi modalități de protejare a dreptului la apărare al pârâtului citat prin publicitate nu poate decât să creeze un dezechilibru între drepturile reclamantului și cele ale părții adverse, la tergiversarea și prelungirea procesului în mod excesiv, precum și la încărcarea rolului instanțelor de judecată.

26. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, instanța consideră, în esență, că obligația de a numi — indiferent de circumstanțele cauzei — un curator în cazul citării prin publicitate și stabilirea unei remunerații a curatorului în sarcina părții adverse reprezintă o ingerință în dreptul de acces liber la o instanță și dreptul la un proces echitabil ale reclamantului, care nu se justifică într-o societate democratică, fiind o sarcină disproporționată în raport cu scopul urmărit de natură a conduce la golirea de eficiență a drepturilor recunoscute reclamantului.

27. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, precum și prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013.

Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă: *„Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.”;*

— Art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă: *„Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încetarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.”;*

— Art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013:

„(1) Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.

(2) Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.

(3) Sumele avansate cu titlu de remunerație a curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.”

31. În susținerea neconstituționalității textelor de lege criticate, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și cele ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor susțineri similare celor formulate în prezentele cauze, în acest sens fiind Decizia nr. 364 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 22 iulie 2014, și Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014. Prin aceste decizii, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

33. Astfel, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865 cu rolul de a preveni și de a înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu avea

reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

34. Curtea a constatat că prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, a fost extinsă instituția curatei speciale, aceasta fiind reglementată, în prezent, prin art. 58 din acest act normativ. În acest context, Curtea a statuat că această instituție, astfel cum este reglementată în Codul de procedură civilă, vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și anume *„(...) asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică, dacă sunt constituite potrivit legii”*.

35. Față de critica formulată, Curtea a reținut că, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc *de plano*, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3): *„Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.”*]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

36. De asemenea, Curtea a reținut că, „potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației cuvenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecății aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 48 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013].”

37. În aceste condiții, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, reprezintă „o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare, și nu o piedică împotriva accesului la justiție, aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale”.

38. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. în dosarele nr. 2.123/256/2014, nr. 683/256/2014 și nr. 684/256/2014 ale Judecătorei Medgidia, precum și în Dosarul nr. 10.708/212/2013 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de către Societatea Comercială „Quatro Grup Distribution” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 15.895/245/2013 al Judecătorei Iași — Secția civilă, precum și de către Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.406/302/2013 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 49.319/301/2013 și nr. 42.109/301/2013 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 21.712/302/2013 și nr. 22.652/302/2013 ale Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, și constată că prevederile art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Medgidia, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă și Secția a II-a civilă, precum și Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice specifice privind organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv propriu în Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea prevederilor art. 9 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 923/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice generale referitoare la exercitarea controlului financiar preventiv și a Codului specific de norme profesionale pentru persoanele care desfășoară activitatea de control financiar preventiv propriu, precum și Avizul Ministerului Finanțelor Publice nr. 366.284 din 16 octombrie 2014,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice specifice privind organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv propriu în Ministerul Apărării Naționale, prevăzute în anexa¹⁾ care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.123/2003

pentru aprobarea Normelor metodologice specifice privind organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv propriu în Ministerul Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare*.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 19 noiembrie 2014.
Nr. M.120.

¹⁾ Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

* Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.123/2003 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N

privind echiparea grefierilor civili de la instanțele militare

În baza prevederilor art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 725/1993 privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de la curțile de apel, tribunale, judecătoria, de la parchetele de pe lângă instanțele civile, precum și a grefierilor civili de la instanțele militare, în ședințele de judecată, republicată,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Norma pentru echiparea grefierilor civili de la instanțele militare este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Ținuta vestimentară a grefierilor civili de la instanțele militare, stabilită prin art. 6 alin. (8) din Regulamentul privind descrierea, compunerea și portul pe timp de pace al uniformelor militare ale personalului din Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2012, se poartă numai în ședințele de judecată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ținuta vestimentară poate fi purtată de grefierii civili de la instanțele militare și în condițiile prevăzute de art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 725/1993 privind stabilirea ținutei vestimentare a magistraților și grefierilor de la curțile de apel, tribunale, judecătoria, de la parchetele de pe lângă instanțele civile, precum și a grefierilor civili de la instanțele militare, în ședințele de judecată, republicată.

Art. 3. — Ținuta vestimentară a grefierilor civili de la instanțele militare se asigură potrivit art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 725/1993, republicată, și constituie proprietatea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 4. — Durata de serviciu a articolelor de echipament din compunerea ținutei vestimentare pentru grefierii civili de la instanțele militare este prevăzută în anexă.

Art. 5. — (1) Organizarea și conducerea evidenței cantitativ-valorice a articolelor de echipament se fac cu respectarea instrucțiunilor specifice.

(2) Predarea/Primirea către/de la grefierii civili de la instanțele militare a articolelor de echipament se face pe baza „Inventarului cu materiale aflate asupra...”, în care se menționează și starea calitativă a acestora.

Art. 6. — (1) În cazul în care grefierul civil de la o instanță militară este transferat la cerere sau în interesul serviciului la o altă instanță militară, acesta este îndreptățit să păstreze ținuta vestimentară.

(2) Grefierii civili de la instanțele militare a căror activitate desfășurată la instanțele militare încetează în alte condiții decât cele prevăzute la alin. (1) au obligația de a preda ținuta vestimentară.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 24 noiembrie 2014.
Nr. M.124.

ANEXĂ

N O R M A

pentru echiparea grefierilor civili de la instanțele militare

Nr. crt.	Denumirea articolelor de echipament	U.M.	Cantitatea/Durata de serviciu ¹ (în ani)	Observații
1	Costum de iarnă (veston ² cu un pantalon) pentru oraș și serviciu	buc.	1/5	Pentru grefieri civili bărbați
2	Costum de iarnă (veston ² cu o fustă) pentru oraș și serviciu	buc.	1/5	Pentru grefieri civili femei
3	Cămașă cu epoleți	buc.	2/2	
4	Cămașă bluză	buc.	1/2	
5	Pantofi de iarnă	per.	1/5	
6	Cravată	buc.	1/2	
7	Curea pentru pantaloni	buc.	1/5	Pentru grefieri civili bărbați
8	Șosete	per.	3/1	Pentru grefieri civili bărbați
9	Dresuri	per.	3/1	Pentru grefieri civili femei

¹ La numărător este prevăzută cantitatea, iar la numitor durata de serviciu în ani.

² Vestonul se confecționează fără epoleți.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea art. 8 alin. (3) din Regulamentul
de organizare și funcționare al Clubului Sportiv al Armatei
„Steaua”, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale
nr. M.115/2013**

Pentru aplicarea prevederilor art. 29 alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001,

având în vedere prevederile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, și Avizul Ministerului Tineretului și Sportului nr. 8.235 din 20 august 2014,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — La articolul 8 din Regulamentul de organizare și funcționare al Clubului Sportiv al Armatei „Steaua”, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.115/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 4 decembrie 2013, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cadrul Clubului Sportiv al Armatei «STEAUA» funcționează următoarele secții pe ramură de sport, ca discipline sportive individuale și pe echipe, astfel:

a) individuale — atletism, arte marțiale, box, canotaj, ciclism, ecvestră, gimnastică, gimnastică ritmică, haltere, judo, kaidac-canoe, karate, kempo, lupte, motociclism, natație și pentatlon modern, radioamatorism, sambo, scrimă, șah, taekwondo World Taekwondo Federation (WTF), tenis, tenis de masă, tir cu arcul, tir sportiv, triatlon și yachting;

b) pe echipe — baschet, fotbal, handbal, hochei pe gheață, polo, rugby și volei.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

București, 24 noiembrie 2014.

Nr. M.125.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 2.376 din 27 noiembrie 2014

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.622 din 27 noiembrie 2014

O R D I N

privind modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 64/39/2014 privind aprobarea nivelului maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pentru anul 2014, pe județe și municipiul București

Având în vedere prevederile art. III alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, ministrul finanțelor publice și ministrul delegat pentru buget emit următorul ordin:

Art. I. — Nivelul maxim al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pe anul 2014, pe județe și municipiul București, prevăzut în anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget

nr. 64/39/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 ianuarie 2014, cu modificările ulterioare, pentru unele județe și municipiul București, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

ANEXĂ

N I V E L U L M A X I M al cheltuielilor de personal aferent bugetului general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, pe anul 2014, pe județe și municipiul București

— mii lei —

Nr. crt.	Județul	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal aprobat	Influențe	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal rectificat
	Total, din care:	19.797.000		19.797.000
1	Alba	362.419	3.000	365.419
2	Arad	405.015	650	405.665
3	Argeș	616.314	9.250	625.564
4	Bacău	602.578	6.241	608.819
5	Bihor	623.885	3.000	626.885
6	Bistrița-Năsăud	299.395	1.400	300.795
7	Botoșani	441.812	1.600	443.412
8	Brașov	534.195	250	534.445

Nr. crt.	Județul	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal aprobat	Influențe	Nivelul maxim al cheltuielilor de personal rectificat
9	Brăila	337.691	4.300	341.991
10	Buzău	417.415	1.600	419.015
11	Caraș-Severin	305.863	2.900	308.763
12	Călărași	256.492	700	257.192
13	Cluj	655.681	4.400	660.081
14	Constanța	635.577	250	635.827
15	Covasna	231.843	1.600	233.443
16	Dâmbovița	436.237	2.650	438.887
17	Dolj	588.047	5.200	593.247
18	Galați	530.892	1.100	531.992
19	Giurgiu	218.686	850	219.536
20	Gorj	429.448	100	429.548
21	Harghita	357.297	3.000	360.297
22	Ialomița	248.599	200	248.799
23	Iași	823.542	1.000	824.542
24	Ilfov	241.973	100	242.073
25	Maramureș	520.635	7.200	527.835
26	Mehedinți	283.823	1.900	285.723
27	Mureș	539.444	2.100	541.544
28	Neamț	481.157	2.400	483.557
29	Olt	447.486	6.550	454.036
30	Prahova	682.779	550	683.329
31	Satu Mare	402.122	4.600	406.722
32	Sălaj	258.499	2.400	260.899
33	Sibiu	429.197	400	429.597
34	Suceava	644.086	5.100	649.186
35	Teleorman	373.382	500	373.882
36	Timiș	660.080	1.850	661.930
37	Tulcea	228.435	100	228.535
38	Vâlcea	406.543	1.800	408.343
39	Vrancea	282.942	1.600	284.542
40	Municipiul București	1.527.726	2.007	1.529.733

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere dispozițiile art. 14 și ale art. 22 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Parlamentului României nr. 42/2012 privind numirea membrilor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, cu nominalizarea funcțiilor,

în temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (17) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 2 decembrie 2014.
Nr. 139.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), autoritate administrativă autonomă cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii.

Art. 2. — (1) Stabilirea regimului de remunerare se realizează în raport cu obiectul de activitate al ANRE, respectiv implementarea politicilor privind elaborarea reglementărilor obligatorii la nivel național necesare funcționării pieței energetice, în condiții de eficiență, concurență, transparență și protecție a consumatorilor, armonizării acestora atât cu obiectivele și cu prioritățile politicii guvernului, cât și cu legislația Uniunii Europene.

(2) Remunerarea membrilor Comitetului de reglementare se realizează în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(3) Drepturile salariale ale personalului contractual din cadrul ANRE sunt negociate în cadrul Contractului colectiv de muncă al ANRE, înregistrat conform prevederilor legale.

Art. 3. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică:

- membrilor Comitetului de reglementare;
- personalului contractual din cadrul ANRE.

Art. 4. — Remunerarea membrilor Comitetului de reglementare și salarizarea personalului angajat al ANRE se realizează corespunzător unui sistem propriu de salarizare, conceput conform prevederilor legale privind organizarea și funcționarea ANRE, cu luarea în considerare a nivelului de remunerare a personalului din cadrul societăților care își desfășoară activitatea în domeniul în care ANRE își exercita autoritatea.

Art. 5. — (1) La elaborarea bugetului anual de venituri și cheltuieli al ANRE fundamentarea cheltuielilor de personal se realizează pe baza drepturilor salariale stabilite prin prezentul regulament, prin contractul colectiv de muncă aplicabil și contractele individuale de muncă, pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 4.

(2) Plata remunerațiilor și a celorlalte drepturi de personal pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 4 se realizează cu încadrarea în resursele financiare alocate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli aprobat.

CAPITOLUL II

Principiile și sistemul remunerării

Art. 6. — (1) La stabilirea cuantumului remunerației lunare acordate membrilor Comitetului de reglementare al ANRE se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea brută a clasei 49 din grila de salarizare a personalului ANRE;

b) complexitatea și responsabilitatea activității ce decurge din exercitarea atribuțiilor legale atribuite calității de membru al Comitetului de reglementare.

(2) Pentru activitatea desfășurată în cadrul ANRE, membrii Comitetului de reglementare beneficiază de o remunerație lunară, după cum urmează:

a) președintele ANRE: o remunerație lunară egală cu valoarea brută a clasei 49 din grila de salarizare a personalului ANRE deînmulțit (x) cu 4;

b) vicepreședinții ANRE: o remunerație lunară egală cu valoarea brută a clasei 49 din grila de salarizare a personalului ANRE deînmulțit (x) cu 3,6;

c) ceilalți membri ai Comitetului de reglementare al ANRE: o remunerație lunară egală cu valoarea brută a clasei 49 din grila de salarizare a personalului ANRE deînmulțit (x) cu 3.

Art. 7. — (1) Remunerația membrilor Comitetului de reglementare al ANRE este confidențială.

(2) Respectarea condiției de confidențialitate este obligatorie atât pentru membrii Comitetului de reglementare, cât și pentru personalul abilitat cu aplicarea prezentului regulament.

Art. 8. — Prin ordin al președintelui ANRE se stabilesc celelalte drepturi cuvenite membrilor Comitetului de reglementare, prin asimilare cu funcțiile de demnitate publică.

Art. 9. — Sistemul de remunerare a personalului angajat al ANRE, stabilit conform prezentului regulament, are în vedere respectarea următoarelor principii:

a) supremația legii, în sensul că salarizarea în cadrul ANRE se realizează prin prezentul regulament și prin contractul colectiv de muncă, așa cum rezultă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012;

b) crearea unui sistem unitar de salarizare aplicabil întregului personal angajat;

c) crearea unei ierarhizări în cadrul sistemului de salarizare pe funcții de conducere și funcții de execuție și în cadrul acestora pe fiecare funcție;

d) echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație în concordanță cu importanța activităților prestate și cu răspunderea impusă;

e) salarizarea personalului angajat în raport cu activitatea depusă, cu importanța și răspunderea acesteia;

f) recompensarea performanțelor și a contribuției aduse, precum și creșterea nivelului de aptitudini și competențe;

g) sustenabilitate financiară, prin asigurarea de majorări salariale în raport cu prevederile contractului colectiv de muncă.

Art. 10. — (1) Pentru activitatea prestată în cadrul ANRE, în condițiile contractului colectiv de muncă și contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la un salariu în bani.

(2) Salariul personalului angajat al ANRE cuprinde: salariul de bază, sporul pentru vechime în muncă, sporul pentru

exercitarea funcției de conducere și alte sporuri, indemnizații și adaosuri negociate și prevăzute în contractul colectiv de muncă aplicabil la nivelul ANRE.

(3) Pentru stimularea salariaților care au obținut rezultate deosebite în activitate, pot fi acordate prime trimestriale.

(4) Diferențierea salariului de bază brut individual se realizează în funcție de următoarele criterii:

- pregătire profesională;
- experiență;
- aptitudini cognitive și comportamentale;
- performanță profesională;
- capacitate de inovație și de soluționare a problemelor;
- complexitate, creativitate și diversitatea activităților;
- judecata și impactul deciziilor;
- influență, coordonare și supervizare;
- contacte și comunicare;
- incompatibilități și regimuri speciale.

(5) Salariul este confidențial, se negociază cu angajatorul și este prevăzut în contractul individual de muncă.

(6) Respectarea condiției de confidențialitate este obligatorie pentru personalul ANRE.

Art. 11. — (1) Președintele și vicepreședinții ANRE beneficiază anual de concediu de odihnă de 35 de zile lucrătoare, acordate proporțional cu activitatea desfășurată în cadrul ANRE.

(2) Pe perioada concediului anual de odihnă, președintele și vicepreședinții ANRE beneficiază de o indemnizație de concediu egală cu indemnizația lunară corespunzătoare zilelor de concediu efectuate.

Art. 12. — (1) Salariile de bază brute ale personalului angajat se stabilesc prin negociere între salariat și angajator, avându-se în vedere realizarea unei ierarhii juste, în raport cu natura competențelor, cu activitatea desfășurată și cu importanța acesteia și corespunzător cerințelor categoriilor funcțiilor prevăzute în Nomenclatorul de funcții și meserii al ANRE. Salariatul, la cerere, poate fi asistat la negociere de reprezentanții salariaților/sindicatului.

(2) Salariul de bază brut individual se negociază între limitele prevăzute în Nomenclatorul de funcții și meserii al ANRE aferente funcției de încadrare, iar compartimentul de resort urmărește încadrarea în limitele minime și maxime aferente funcției/meseriei respective.

(3) Procesul de negociere individuală se concretizează printr-o fișă de negociere semnată de părți.

Art. 13. — (1) Pe perioada în care se află în delegare în alte localități din țară, personalul angajat al ANRE are dreptul la indemnizație zilnică de delegare și la decontarea cheltuielilor de cazare conform contractului colectiv de muncă, iar decontarea cheltuielilor de transport se face în conformitate cu prevederile legale.

(2) Drepturile bănești aferente deplasărilor în străinătate, la care are dreptul personalul angajat al ANRE, respectiv indemnizația zilnică în valută, denumită diurnă, și alte cheltuieli neprevăzute se acordă potrivit reglementărilor legale.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 14. — Dispozițiile prezentului regulament se completează cu dispozițiile contractului colectiv de muncă aplicabil personalului contractual din cadrul ANRE, respectiv pentru persoanele prevăzute la art. 2 alin. (3).

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății
B&M BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea B&M BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în județul Ilfov, satul Cățelu, comuna Glina, Str. Independenței nr. 33, număr de ordine în Registrul Comerțului J23/940/31.03.2014, cod unic de înregistrare 32996766/31.03.2014, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizare avizare pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro

copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și trimestrial copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 20 noiembrie 2014.
Nr. 1.761.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

